

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând cererea avocatului Vitalie Tihon cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva societății cu răspundere limitată „Alimer-Agro”, Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silviei Rîșcan, Oleg Nicșan, Tamarei Nicșan, intervenient accesoriu Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, cu privire la constatarea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La 09 martie 2021, societatea cu răspundere limitată „Parvier” (în continuare SRL „Parvier”), reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 01 iunie 2021, împotriva societății cu răspundere limitată „Alimer-Agro” (în continuare SRL „Alimer-Agro”), Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silviei Rîșcan, Oleg Nicșan, Tamarei Nicșan, intervenient accesoriu Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, cu privire la constatarea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând:

1. constatarea nulității absolute a contractelor de arendă:

- nr. 153 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 154 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 155 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 156 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;

- nr. 150, nr. 151, nr. 152 din 09 ianuarie 2020 încheiate între Ion Șteflea și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 161 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Silvia Rîșcan și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 159 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Oleg Nicșan și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 133 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
 - nr. 134 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
2. indicarea în dispozitivul hotărârii judecătorești că aceasta constituie temei de efectuare a modificărilor în Registrul contractelor de arendă a Primăriei comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă;
 3. compensarea în mod solidar din contul SRL „Alimer-Agro”, lui Simion Tcacenco, lui Ion Tcacenco, lui Ion Șteflea, a Silviei Rîșcan, lui Oleg Nicșan și a Tamarei Nicșan a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, a taxei de stat în cuantum de 270,20 de lei și a taxei pentru serviciile IP „Agenția Servicii Publice” (vol. I, f.d. 2-19, 129-130).

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis acțiunea depusă de SRL „Parvier”.

S-a constatat nulitatea absolută a contractelor de arendă a terenurilor cu destinația agricolă, amplasate în extravilanul s. Răscăieți, r-l Ștefan Vodă:

- nr. 153 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 154 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 155 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 156 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
- nr. 150, nr. 151, nr. 152 din 09 ianuarie 2020 încheiate între Ion Șteflea și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 161 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Silvia Rîșcan și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 159 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Oleg Nicșan și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 133 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
- nr. 134 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Alimer-Agro”, Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silvia Rîșcan, Oleg Nicșan și Tamara Nicșan în beneficiul SRL „Parvier” suma de 10 493,60 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

S-a dispus că, după intrarea în vigoare, hotărârea se expediază Primăriei Răscăieți, r-l Ștefan Vodă, pentru operarea modificărilor în registrul contractelor de arendă (vol. I, f.d. 218, 225-228 recto-verso).

La 14 decembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, SRL „Alimer-Agro” a declarat apel împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă (vol. I, f.d. 222-224).

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Alimer-Agro”, s-a casat hotărârea din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de SRL „Parvier”, ca fiind neîntemeiată (vol. II, f.d. 51, 52-62).

La 26 septembrie 2022, SRL „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și menținerea hotărârii din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă (vol. II, f.d. 68-73, 74).

Prin încheierea din 11 ianuarie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a amânat examinarea admisibilității recursului declarat de SRL „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, pentru data de 25 ianuarie 2023.

La 24 ianuarie 2024, avocatul Vitalie Tihon a depus prin intermediul poștei electronice cerere de amânare a examinării admisibilității recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și acordarea unui termen de cel puțin 14 zile pentru a lua cunoștință de materialele cauzei și prezentarea scrisă a argumentelor și concluziilor fundamentate pe circumstanțele cauzei.

Studiind cererea de amânare depusă de avocatul Vitalie Tihon și înscrisurile anexate de către acesta, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a o respinge, din următoarele considerente.

În debut, instanța de recurs atestă că avocatul Vitalie Tihon a depus cererea de amânare prin intermediul poștei electronice, anexând la cerere o fotocopie de pe mandatul avocațial seria MA nr. 1907391 dom 24 ianuarie 2023, deși, pct. 3 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar nr. 158 din 28 februarie 2013 stipulează imperativ că formularul mandatului avocatului și al avocatului stagiar se imprimă pe hârtie de formatul A4, împărțită în două părți identice, în partea din stângă fiind lăsat un spațiu liber de 2 cm. O parte se decupează și se prezintă organelor de urmărire penală, instanței de judecată sau altor autorități în raport cu care își exercită împuternicirile avocatul sau avocatul stagiar, iar cealaltă parte este păstrată de către avocat sau, după caz, de către avocatul stagiar.

Din norma pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 158/2013 rezultă cert, că pentru a fi acceptați în proces, avocații au obligația de a prezenta instanței de judecată originalul mandatului avocațial, dar nu o copie a acestuia.

Mai mult ca atât, completul constată că mandatul avocațial ar fi semnat din numele clientului SRL „Parvier” de către Ion Grosu, în temeiul procurii autentificate la 26 mai 2022 de către notarul Svetlana Sîrbu sub nr. 2-3020.

Însă, prin procura autentificate la 26 mai 2022 de către notarul Svetlana Sîrbu sub nr. 2-3020, persoana fizică Para Filimon, în calitate de asociat al SRL „Parvier”, l-a împuternicit pe Ion Grosu să-i reprezinte interesele sale legale ce decurg din drepturile sale de asociat al SRL „Parvier”.

Completul de admisibilitate observă că Para Filimon nu are calitate procesuală de parte sau participant în prezentul proces civil, iar obiectul litigiului nu decurge din drepturile lui ca asociat al SRL „Parvier”. Obiectul material al prezentului litigiu îl constituie pretențiile SRL „Parvier” față de unii terți cu privire la constatarea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În această ordine de idei, completul de admisibilitate consideră că, în speță, avocatul Vitalie Tihon a fost împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 1907391 din 24 ianuarie 2023 să reprezinte interesele SRL „Parvier” în prezenta cauză civilă, de către o persoană care nu are un asemenea drept, or, în conformitate cu art. 80 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, împuternicirile persoanei juridice trebuie să fie formulate într-o procură, eliberată și legalizată în modul stabilit de lege. Procurile eliberate în numele persoanei juridice conform actelor de constituire se semnează de către administrator sau de către altă persoană împuternicită.

Din acest considerent, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea avocatului Vitalie Tihon cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 269-270 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea avocatului Vitalie Tihon cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Dosarul nr. 2ra-1494/22
2-21034925-01-2ra-12102022

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă – D. Dubcovețchi
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Parvier” împotriva societății cu răspundere limitată „Alimer-Agro”, Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silviei Rîșcan, Oleg Nicșan, Tamarei Nicșan, intervenient accesoriu Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, cu privire la constatarea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Alimer-Agro”, s-a casat integral hotărârea din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de societatea cu răspundere limitată „Parvier”, ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 09 martie 2021, societatea cu răspundere limitată „Parvier” (în continuare SRL „Parvier”), reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 01 iunie 2021, împotriva societății cu răspundere limitată „Alimer-Agro” (în continuare SRL „Alimer-Agro”), Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silviei Rîșcan, Oleg Nicșan, Tamarei Nicșan, intervenient accesoriu Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, cu privire la constatarea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 2-19, 129-130).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Simion Tcacenco contractul de arendă nr. 317, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul a constituit arenda terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX, amplasate în comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă. La 01 iulie 2017, contractul de arendă nr. 317 a fost înregistrat la Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă.

Reclamanta a subliniat că, pe parcursul perioadei contractuale, Simion Tcacenco nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și/sau executarea necorespunzătoare.

La 05 aprilie 2019, SRL „Parvier” a recepționat notificarea lui Simion Tcacenco din 28 martie 2019, prin care ultimul a invocat că la expirarea termenului contractul de arendă nr. 317 din 01 octombrie 2016 nu va fi prelungit, din motivul necesităților personale.

Reclamanta a notat că, la 01 octombrie 2019, Simion Tcacenco nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate, iar SRL „Parvier” a continuat exploatarea acestora, ghidându-se de prevederile art. 8 alin. (5) din Legea cu privire la agricultură, respectiv, considerând că se află în posesia legitimă a terenurilor până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor nr. 96 din 27 iunie 2020 și nr. 128 din 20 iulie 2020 a Primăriei comunei Râscăieți, raionul Ștefan Vodă, la 09 octombrie 2020, Simion Tcacenco a încheiat cu SRL „Alimer-Agro” contract de arendă asupra aceluiași terenuri agricole, deși, terenurile date erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 317 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

Succesiv, reclamanta a indicat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Ion Tcacenco contractul de arendă nr. 315, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul constituind terenurile agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX, XXX, XXX, XXX. La 01 iulie 2017, contractul de arendă nr. 315 a fost înregistrat la Primăria comunei Râscăieți, raionul Ștefan Vodă.

Reclamanta a evocat că, pe parcursul perioadei contractuale, Ion Tcacenco nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și sau executarea necorespunzătoare. Însă, la 05 aprilie 2019, SRL „Parvier” a recepționat notificarea lui Ion Tcacenco din 28 martie 2019, prin care acesta a comunicat că nu intenționează prelungirea contractului nr. 315 din 01 octombrie 2016 după expirarea termenului de arendă.

SRL „Parvier” a menționat că, la 01 octombrie 2019, Ion Tcacenco nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate. Astfel, SRL „Parvier”, în calitate de arendaș, a continuat exploatarea terenurilor, care prin prisma art. 8 alin. (5) din Legea cu privire la agricultură se considerau a fi în posesia sa legitimă până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor recepționate la 27 iunie 2020 și 20 iulie 2020, Primăria comunei Râscăieți, raionul Ștefan Vodă, a informat SRL „Parvier” că, la 04 ianuarie 2020, Ion Tcacenco a încheiat contract de arendă cu SRL „Alimer Agro”, asupra aceluiași terenuri agricole, deși, terenurile date erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 315 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

De asemenea, reclamanta a relevat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Ion Șteflea contractul de arendă nr. 296, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul constituind terenurile agricole cu numerele cadastrale XXX.

SRL „Parvier” a remarcat că, pe parcursul perioadei contractuale, Ion Șteflea nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și sau executarea necorespunzătoare. Însă, la 05 aprilie 2019, a recepționat notificarea lui Ion Șteflea din 28 martie 2019, prin care acesta a informat SRL „Parvier” că nu intenționează prelungirea contractului nr. 296 din

01 octombrie 2016 după expirarea termenului de arendă, drept motiv fiind indicat necesitatea personală.

Reclamanta a decelat că, la 01 octombrie 2019, Ion Șteflea nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate. Astfel, SRL „Parvier”, în calitate de arendaș, a continuat exploatarea terenurilor, care prin prisma art. 8 alin. (5) din Legea cu privire la agricultură se considerau a fi în posesia sa legitimă până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor recepționate la 27 iunie 2020 și 20 iulie 2020, Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, a informat SRL „Parvier” că Ion Șteflea a încheiat contract de arendă cu SRL „Alimer Agro” asupra aceluiași terenuri agricole, deși, terenurile date erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 296 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

Deopotrivă, SRL „Parvier” a invocat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Silvia Rîșcan contractul de arendă nr. 276, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul constituind terenurile agricole cu numerele cadastrale XXX.

Reclamanta a menționat că, pe parcursul perioadei contractuale, Silvia Rîșcan nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și sau executarea necorespunzătoare. Însă, la 05 aprilie 2019, a recepționat notificarea Silviei Rîșcan din 28 martie 2019, prin care ultima a informat-o că nu intenționează prelungirea contractului nr. 276 din 01 octombrie 2016 după expirarea termenului de arendă, drept motiv fiind indicat necesitatea personală.

SRL „Parvier” a notat că, la 01 octombrie 2019, Silvia Rîșcan nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate. Astfel, SRL „Parvier”, în calitate de arendaș, a continuat exploatarea terenurilor, care prin prisma art. 8 alin. (5) din Legea cu privire la agricultură se considerau a fi în posesia sa legitimă până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor recepționate la 27 iunie 2020 și 20 iulie 2020, Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, a informat SRL „Parvier” că Silvia Rîșcan a încheiat contract de arendă cu SRL „Alimer Agro” asupra aceluiași terenuri agricole, deși, terenurile date erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 276 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

La fel, reclamanta a indicat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Oleg Nicșan contractul de arendă nr. 228, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul constituind terenul agricol cu numărul cadastral XXX.

Reclamanta a menționat că, pe parcursul perioadei contractuale, Oleg Nicșan nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și sau executarea necorespunzătoare. Însă, la 12 iunie 2019, a recepționat notificarea lui Oleg Nicșan din 10 iunie 2019, prin care ultimul a informat-o că nu intenționează prelungirea contractului nr. 228 din 01 octombrie 2016 după expirarea termenului de arendă, drept motiv fiind indicat necesitatea personală.

SRL „Parvier” a notat că, la 01 octombrie 2019, Oleg Nicșan nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate. Astfel, SRL „Parvier”, în calitate de arendaș, a continuat exploatarea terenurilor, care prin prisma art. 8 alin. (5) din Legea cu

privire la agricultură se considerau a fi în posesia sa legitimă până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor recepționate la 27 iunie 2020 și 20 iulie 2020, Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, a informat SRL „Parvier” că Oleg Nicșan a încheiat contract de arendă cu SRL „Alimer Agro” asupra aceluiași teren agricol, deși, terenul dat erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 228 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

De asemenea, reclamanta a indicat că, la 01 octombrie 2016, a încheiat cu Tamara Nicșan contractul de arendă nr. 229, pe un termen de trei ani din data semnării, obiectul constituind terenurile agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX, 8530325005 și XXX.

Reclamanta a menționat că, pe parcursul perioadei contractuale, Tamara Nicșan nu a înaintat nici o notificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Parvier” și sau executarea necorespunzătoare. Însă, la 04 aprilie 2019, a recepționat notificarea Tamarei Nicșan din 28 martie 2019, prin care ultima a informat-o că nu intenționează prelungirea contractului nr. 229 din 01 octombrie 2016 după expirarea termenului de arendă, drept motiv fiind indicat necesitatea personală. Însă, la 01 octombrie 2019, Tamara Nicșan nu a solicitat expres predarea bunurilor arendate. Astfel, SRL „Parvier”, în calitate de arendaș, a continuat exploatarea terenurilor, care prin prisma art. 8 alin. (5) din Legea cu privire la agricultură se considerau a fi în posesia sa legitimă până la 01 octombrie 2021.

Conform răspunsurilor recepționate la 27 iunie 2020 și 20 iulie 2020, Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, a informat SRL „Parvier” că Tamara Nicșan a încheiat contract de arendă cu SRL „Alimer Agro” asupra aceluiași terenuri agricole, deși, terenurile date erau în posesia și folosința SRL „Parvier” în baza contractului de arendă nr. 229 din 01 octombrie 2016, care era în vigoare și producea efecte juridice.

Reclamanta a menționat că, prin notificările primite de la arendatori privind neprelungirea contractelor de arendă, nu i-a fost propusă încheierea unor contracte noi de arendă cu alte condiții, eventual mai avantajoase, precum și nu a fost menționat faptul transmiterii acestor terenuri în arendă altui arendaș.

În aceste circumstanțe, SRL „Parvier” a considerat că arendatorii i-au încălcat dreptul de preemțiune, deoarece avea dreptul prioritar la încheierea unor contracte noi de arendă asupra terenurilor ce le-a arendat anterior.

Astfel, reclamanta a invocat că a fost expediată în adresa arendatorilor notificări prin care le-a propus încheierea unor contracte de arendă cu condiții mai avantajoase și le-a solicitat rezoluțiunea și/sau anularea contractelor încheiate cu SRL „Alimer Agro”. Însă, somațiile sale au rămas fără răspuns.

În opinia reclamantei, contractele de arendă încheiate de către SRL „Alimer Agro” cu Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silvia Rîșcan, Oleg Nicșan și Tamara Nicșan sunt nule, deoarece au fost încheiate cu încălcarea legislației și nerespectarea dreptului său de preemțiune asupra terenurilor arendate.

Reclamanta SRL „Parvier” a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată:

4. constatarea nulității absolute a contractelor de arendă:

- nr. 153 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
 - nr. 154 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
 - nr. 155 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
 - nr. 156 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Ion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
 - nr. 150, nr. 151, nr. 152 din 09 ianuarie 2020 încheiate între Ion Șteflea și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 161 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Silvia Rîșcan și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 159 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Oleg Nicșan și SRL „Alimer-Agro”;
 - nr. 133 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
 - nr. 134 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
5. indicarea în dispozitivul hotărârii judecătorești că aceasta constituie temei de efectuare a modificărilor în Registrul contractelor de arendă a Primăriei comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă;
 6. compensarea în mod solidar din contul SRL „Alimer-Agro”, lui Simion Tcacenco, lui Ion Tcacenco, lui Ion Șteflea, a Silviei Rîșcan, lui Oleg Nicșan și a Tamarei Nicșan a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, a taxei de stat în cuantum de 270,20 de lei și a taxei pentru serviciile IP „Agenția Servicii Publice”.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis acțiunea depusă de SRL „Parvier”.

S-a constatat nulitatea absolută a contractelor de arendă a terenurilor cu destinația agricolă, amplasate în extravilanul s. Răscăieți, r-l Ștefan Vodă:

- nr. 153 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 154 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 155 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX și XXX;
- nr. 156 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Simion Tcacenco și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;

- nr. 150, nr. 151, nr. 152 din 09 ianuarie 2020 încheiate între Ion Șteflea și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 161 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Silvia Rîșcan și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 159 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Oleg Nicșan și SRL „Alimer-Agro”;
- nr. 133 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenului agricol cu numărul cadastral XXX;
- nr. 134 din 09 ianuarie 2020 încheiat între Tamara Nicșan și SRL „Alimer-Agro” în privința terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Alimer-Agro”, Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silvia Rîșcan, Oleg Nicșan și Tamara Nicșan în beneficiul SRL „Parvier” suma de 10 493,60 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

S-a dispus că, după intrarea în vigoare, hotărârea se expediază Primăriei Răscăieți, r-l Ștefan Vodă, pentru operarea modificărilor în registrul contractelor de arendă (vol. I, f.d. 218, 225-228 recto-verso).

La 14 decembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, SRL „Alimer-Agro” a declarat apel împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă (vol. I, f.d. 222-224).

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Alimer-Agro”, s-a casat hotărârea din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de SRL „Parvier”, ca fiind neîntemeiată (vol. II, f.d. 51, 52-62).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că, prin notificările din 28 martie 2019, expediate cu șase luni înainte de expirarea termenului contractelor de arendă, arendatorii au notificat despre faptul că la expirarea termenului contractelor acestea nu vor fi prelungite din motive personale, solicitând restituirea terenurilor la expirarea termenului de arendă.

În opinia instanței de apel, atât reclamanta, cât și prima instanță greșit au considerat că prezenta speță este guvernată de prevederile art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la arenda în agricultură nr. 198 din 15 mai 2003, or, la momentul notificării SRL „Parvier” de către arendatori, adică la 05 aprilie 2019, Legea nr. 198/2003 în baza căreia reclamanta pretinde că are un drept preferențial de a lua în arendă terenurile, era abrogată în temeiul Legii privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative nr. 133 din 15 noiembrie 2018.

Respectiv, instanța de apel a observat că, în ceea ce privește materia prelungirii contractelor de arendă încheiate sub imperiul Codului civil în redacția veche și Legii nr. 198/2003, începând cu 01 martie 2019 operează prevederile Codului civil modernizat (republicat).

De asemenea, instanța de apel a consideră că atât reclamantul, cât și prima instanță au interpretat eronat prevederile art. 1295 alin. (3) din Codul civil, dat fiind faptul că nici după notificarea neprelungirii contractelor de arendă, nici după încetarea contractelor respective, SRL „Parvier” nu și-a valorificat dreptul

prioritar în vederea încheierii contractului de arendă pe un nou termen, or, aceasta nu a demonstrat faptul s-a adresat arendașilor și le-a notificat intenția sa de a prelungi contractele de arendă. Mai mult ca atât, conform materialelor dosarului, SRL „Parvier” s-a adresat cu asemenea cereri abia după ce a fost notificată de către SRL „Alimer-Agro” privind tulburarea posesiei.

Instanța de apel a conchis că, deși, SRL „Parvier” a beneficiat de dreptul prioritar de a încheia noi acorduri de arendă, nu a făcut uz de această oportunitate, considerând în mod eronat faptul că acordurile privind arenda terenurilor au fost prelungite în mod tacit, or, în condițiile speței, prelungirea contractului pe un an agricol prevăzut la art. 1292 alin. (3) din Codul civil operează doar atunci când arendatorul nu solicită predarea bunurilor, ceea ce nu este aplicabil în litigiul respectiv, deoarece arendatorii au solicitat SRL „Parvier” revendicarea acestui drept odată cu expirarea acordurilor de arendă.

La 26 septembrie 2022, SRL „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și menținerea hotărârii din 16 noiembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă (vol. II, f.d. 68-73, 74).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, suplimentar indicând că instanța de apel a dat o apreciere eronată raporturilor dintre SRL „Parvier” și arendatori, precum și a interpretat în mod greșit normele de drept material.

Recurenta a invocat că, potrivit art. 488 din Codul civil (redacția în vigoare după 01 martie 2019), dacă persoana a posedat bunul la începutul și la sfârșitul unei perioade, se prezumă că a posedat neîntrerupt pe parcursul întregii perioade. Astfel, deși, arendatorii au expediat notificări de neprelungire a contractelor de arendă cu SRL „Parvier”, aceste intenții au devenit caduce, deoarece au renunțat la intenția de neprelungire, fapt exprimat prin continuarea posesiei și folosinței terenurilor de către SRL „Parvier” chiar și de după 01 octombrie 2019, or, proprietarii terenurilor nu i-au solicitat predarea terenurilor și nu au întreprins careva acțiuni de revendicare a acestora. Prin urmare, în condițiile speței, contractele de arendă se consideră a fi prelungite în mod automat, tacit, din 01 octombrie 2019 până la 01 octombrie 2020.

În opinia recurteii, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că dreptul temei de neprelungire a contractelor de arendă a fost invocat un motiv formal – necesitate personală, care *de facto* nu corespunde adevărului și demonstrează recredința proprietarilor terenurilor, deoarece ulterior au încheiat contracte noi cu un alt agent economic SRL „Alimer-Agro”, fără a respecta dreptul de preemțiune al SRL „Parvier” la încheierea unui nou contract de arendă.

Recurenta a considerat că în situația în care proprietarii terenurile ce le-a arendat anterior se decideau să transmită în continuare în arendă aceste terenuri agricole, ei aveau obligația să propună inițial fostului arendaș SRL „Parvier” încheierea unui nou contract, iar în cazul care negocierile cu aceasta nu se finalizau cu succes, arendatorii aveau dreptul să încheie contracte de arendă cu persoane terțe.

SRL „Parvier” a menționat că instanța de apel a ignorat faptul că, la caz, intimații au elaborat în prealabil un plan bine determinat prin care au privat-o de dreptul său prioritar la încheierea unui nou contract de arendă.

La fel, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că SRL „Parvier” nu a propus proprietarilor terenurilor arendare negocierea și încheierea unor noi contracte, deoarece a fost indusă în eroare de către arendatori, precum că aceștia au nevoie de terenuri pentru necesitățile lor personale.

Astfel, prin încheierea ilegală de către SRL „Alimer-Agro” a contractelor de arendă a terenurilor agricole, SRL „Parvier” a fost privată de dreptul de posesie și folosință asupra terenurilor agricole, iar în consecință și de eventualul venit financiar ca urmare a prelucrării și recoltării roadei.

La 12 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Simion Tcacenco, Ion Tcacenco, Ion Șteflea, Silvia Rîșcan, Oleg Nițșan, Tamara Nițșan, precum și intervenientului accesoriu Primăria comunei Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, pentru notificare copia recursului declarat de SRL „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestora (vol. II, f.d. 82). Însă, aceștia nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Prin referința din 09 noiembrie 2022, SRL „Alimer-Agro” a solicitat declararea recursului depus de SRL „Parvier” împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 22 iunie 2022. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc cu numărul de ieșire nr. 6999, copia deciziei motivate din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces pentru notificare la 02 august 2022 (vol. II, f.d. 63), însă, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când decizia instanței de apel a fost comunicată efectiv recurentei. Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces

sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
 - a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de SRL „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SRL „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SRL „Parvier” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce SRL „Parvier” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele

pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Parvier”, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas